

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 1 marca 2023 r. – Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Sofia pri Centralno uprawnlenie na Nacionałnata agencija za prichodite/Legafact EOOD

(Sprawa C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Sofia pri Centralno uprawnlenie na Nacionałnata agencija za prichodite

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym: Legafact EOOD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy krajowe, które w przypadku zwolnienia na podstawie tytułu XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej traktują podatników w różny sposób w zależności od szybkości osiągnięcia przez nich progu obrotów wymagającego obowiązkowej rejestracji do celów VAT, naruszają zasady wspólnego systemu VAT w Unii Europejskiej?
- 2) Czy dyrektywa 2006/112/WE dopuszcza przepisy krajowe uzależniające możliwość zwolnienia danej dostawy na podstawie tytułu XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE od wykonania w terminie obowiązku złożenia przez dostawcę wniosku o dokonanie obowiązkowej rejestracji do celów VAT?
- 3) Według jakich kryteriów, wynikających z wykładni dyrektywy VAT, należy ocenić, czy wskazane przepisy krajowe, przewidujące powstanie zobowiązania podatkowego w przypadku spóźnionego złożenia wniosku o obowiązkową rejestrację do celów VAT, mają charakter karny?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 3 marca 2023 r. – Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg

(Sprawa C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: Müller Reisen GmbH

Strona przeciwna i druga strona postępowania odwoławczego: Stadt Olsberg

przy udziale: Tuschen Transporte

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 32 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w sposób zawężający w świetle art. 14 TFUE w ten sposób, że w przypadku wyjątkowo pilnej konieczności udzielenie zamówienia publicznego na usługi użyteczności publicznej może nastąpić również w drodze procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji, jeżeli wydarzenie było możliwe do przewidzenia przez instytucję zamawiającą, a okoliczności przywoływane w celu uzasadnienia wyjątkowo pilnej konieczności można jej przypisać?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2023 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-165/23)

(2023/C 173/33)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Gr. Koleva, C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza sprawa dotyczy uchybienia przez Republikę Bułgarii zobowiązaniom określonym w art. 13 ust. 2 i 5 i art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Republika Bułgarii miała obowiązek ustanowienia do dnia 13 stycznia 2018 r. systemu nadzoru inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii lub włączenia go do swojego istniejącego systemu, w którym gromadzi się i rejestruje dane dotyczące występowania w środowisku inwazyjnych gatunków obcych za pomocą prowadzenia badań, monitorowania lub innych procedur w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się inwazyjnych gatunków obcych w Unii. System nadzoru powinien spełniać wymogi określone w art. 14 ust. 2 rozporządzenia.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia Republika Bułgarii powinna do dnia 13 lipca 2019 r. ustanowić i wdrożyć plan działania lub zestaw planów działania i niezwłocznie przekazać ten plan lub te plany Komisji.

Republika Bułgarii nie wypełniła powyższych zobowiązań.

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- (1) stwierdzenie, że ponieważ nie ustanowiła (lub nie włączyła do swojego istniejącego systemu) systemu nadzoru inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, który obejmowałby również wszystkie informacje wskazane w art. 14 ust. 2, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1143/2014;
- (2) stwierdzenie, że ponieważ nie ustanowiła i nie wdrożyła planu działania lub zestawu planów działania i nie przekazała tego planu lub tych planów niezwłocznie Komisji, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia 1143/2014;